

naar jeg nu har fremsat Lovforslaget, vil jeg søge ved et Ændringsforslag paa Finanslovsforslaget at faa den paagældende Bevilling forhøjet. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig, saa varmt, som jeg kan, at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvilje.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg giver dernæst Ordet til den højtærede Justitsminister til Fremsættelse af de af ham anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Rump): Af de 4 Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er de 3 Lovforslag om Vederlag for Kontorudgifter, nemlig om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder, om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Amtmand paa Færøerne, og om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Sorenskriver paa Færøerne. Disse tre Lovforslag ere affattede efter de almindelige Regler, som gælde for Udarbejdelsen af Lovforslag om Kontorholdsgodtgørelse, og jeg har derfor, idet jeg fremsætter Forslagene, ikke yderligere Bemærkninger at knytte til dem. — Det fjerde Forslag, Forslag til Lov om Nedlæggelse af Ning Herreds Jurisdiktion og Ansættelse af en Strafferetsdommer i Aarhus, er for saa vidt en Genganger, som den Del af Lovforslaget, der omhandler Ansættelsen af en Strafferetsdommer i Aarhus, er ligelydende med et Lovforslag, der nu har været fremsat for det høje Ting i flere Samlinger, uden at man er naaet til et Resultat. Imidlertid er der nu i Forbindelse med dette Forslag sat et Forslag om Nedlæggelse af Ning Herreds Jurisdiktion, et Embede, hvis Sæde er Aarhus. Naar dette Forslag fremkommer sammen med det andet, er det, fordi man i dette Ting har lagt en Del Vægt paa Muligheden af, at der samtidig med Oprettelsen af et nyt Embede i Aarhus kunde foregaa Nedlæggelse af et andet der. Jeg nærer det Haab, at det efter Forholdenes Udvikling lader sig gøre. Skønt jeg ikke har været uden Betænkelighed i saa Henseende, haaber jeg, at man skal komme ud over Vanskelighederne og faa en endelig Ordning af Jurisdiktionsforholdene omkring Aarhus. Hermed anbefaler jeg Lovforslaget.

Formanden (Sofus Høgsbro): Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov for Færøerne indeholdende Forbud mod Fiskeri med Bundstæbevaad.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes under Forhandling.

C. Olsen: I mange Aar have de engelske Fiskere i stor Mængde drevet Fiskeri ved Færøerne, og da der ikke har været videre Kontrol med dette Fiskeri, have de ogsaa benyttet sig af den Frihed, de saaledes have haft, til at fiske paa dansk Søterritorium. Allerede i Slutningen af 50'erne gik de saa vidt, at de lagde sig for Anker inde i Fjordene og drev deres Fiskeri fra Skibene med Langliner. For at fremme deres Fiskeri fiskede de ogsaa ganske ugenert Agn inde i Bugter og Vige, hvor de kunde komme til, idet det Agn, de fik af de Fisk, som de selv fiskede, ikke var saa godt som f. Eks. Muslinger. Dette har selvfølgelig været til stor Gene for Færingerne, saavel for deres Skibsfiskeri som for deres Baadfiskeri. Men efterhaanden som Færingerne mere og mere lagde sig efter Langlinefiskeri, gav Fiskeriet ikke Englænderne saa stort Udbytte, som de ellers vilde have faaet, og de bleve paa den Maade saa at sige fordrevne fra Kysterne, hvor de ikke fik noget videre Udbytte, saa længe de dreve deres Fiskeri med Sejskibe. I Slutningen af 70'erne begyndte de imidlertid at skille sig af med deres Sejskibe, da det ikke kunde betale sig, at drive Fiskeri paa den Maade. En medvirkende Aarsag var det ogsaa, at det var en daarlig Periode for Fiskeriet ved Færøerne. I 70'erne begyndte Færingerne at drive Fiskeri efter en større Maalestok med Skibe og fik ogsaa et ret godt Udbytte, men saa i 80'erne begyndte Engelskmændene igen at vise sig i stor Mængde med Dampskibe, da de, om jeg saa maa sige, havde faaet Kig paa, at der kunde drives et godt og vellønnende Fiskeri af Helleflyndere ved Færøerne. De Skibe, som begyndte hermed, gjorde ogsaa en meget rig Fangst, og det varede ikke længe, før der mødte Dampskibe i Hundredevis, som ompændte alle Øerne med deres store Redskaber og optog en Masse Helleflyndere. Naar man nu ved, at den færøiske Banke ikke er meget stor, og at Englænderne have det bedste Agn, der haves for den Fangst, de drive, kan man tænke sig, at